

OS FASCISMOS

“¿Ti cres que o fame é necesaria? ¿Quizá coñecíchela xa? Vinte millóns de alemáns teñen fame como ti (...) Mañá, volverás á oficina de colocación e apuntaranche. Aparte disto, non terás máis nada que facer mañá (...) O número de parados aumentou en catro millóns. ¿Cres ti que este número baixará se non cambian os métodos? (...). Temos todo o necesario: a terra que produce o pan, as mans que traballan, as máquinas que poderían fabricar en abundancia todo o que nos fai falta. ¿Por que, entón, estar famentos? (...) ¿Paréceche todo isto normal? Entón ve e vota por quen fixeron unha política que non cambiou en nada a nosa miseria, senón que pola contra, auméntaa cada ano. Pero se che queda tan só un raio de esperanza, ¿entón vota aos nacionalsocialistas; que pensan que todo isto se pode cambiar. ¿Que di Hitler desta situación? ¡Non di nada! ¡Adolf Hitler faría algo! ¡Non quedaría quedo esperando que estranxeiro teña ganas de chuparnos aínda máis diñeiro! O que faría Adolf Hitler está todo preparado e a punto. Hitler só espera o día en que ti decidas por el, para poder axudarche.”

Propaganda nazi nas eleccións de Prusia. Abril de 1932.

“Desexo que os nosos representantes decidan, logo dunha madura reflexión, se están dispostos a contemplar á mocidade dos Estados Unidos conducida ao combate por outras nacións sen ter en conta o que eles ou os seus representantes desexan. Quixese que decidisen logo dunha madura reflexión, se están dispostos a ver aos Estados Unidos forzados a entrar en guerra, contra a súa vontade, polas outras nacións. O que desexo por encima de todo é ver aos nosos soldados nos seus fogares. A creación da Sociedade de Nacións non lles levará a eles. Traíámolos a súa patria canto antes e para iso, fagamos a paz con Alemaña, fagámola agora e non o atrasemos ata que o complexo problema da Sociedade de Nacións se poida arranxar con todo o coidado e atención que merece. ¿Que é o que atrasa a paz con Alemaña? A discusión do asunto da Sociedade de Nacións e nada máis (?)

A constitución da S.D.N. que estamos estudando implica un problema que excede moitísimo todos os demais. Pídellos que abandonemos por primeira vez a política exterior de Washington (...) Temos neste país un goberno do pobo, polo pobo e para o pobo, o mellor e máis libre goberno do mundo. A este goberno, que era o de Lincoln, pídeselle que para moitos asuntos importantes constituirase nun goberno de, por e para outros pobos.”

Henry Cabot Lodge, Xefe da Comisión de Asuntos Exteriores do Senado de EE.UU. 28 de febreiro de 1919

“En Italia xa non hai Cámaras, xa non hai Goberno, xa non hai monarquía constitucional. Xa non existe mais que o Fascio.

Pero entón, ¿que é o Fascio?

Neste momento,, un monstro agregado de aventureiros, uns tarados e outros inxenuos, que queren tomar o poder, uns para explotalo, outros para extingui-lo. E mañá o Fascio será guerra civil.

E pasadomañá, a guerra exterior.”

Lle Progrès Civique. 4-XI-1922.

"Non hai necesidade de dialogar coas masas, os slogans son moito máis efectivos. Estes actúan nas persoas como o fai o alcohol. O xentío non reacciona como o faría un home, senón como unha muller, sentimental no canto de intelixente. A propaganda é unha arte, difícil pero nobre, que require de xenialidade para levala a cabo. Os propagandistas máis exitosos da historia foron Cristo, Mahoma e Buda".

Joseph Paul Goebbels. Diario Persoal.

"Se unha mentira repítese as suficientes veces, acaba converténdose na verdade". **(J. Goebbels)**

"Contra máis grande é a mentira, máis fácil é que a xente a trague".
(J. Goebbels)

"A intelixencia das masas é pequena, e a súa capacidade de esquecemento, grande. Por iso hai que repetirlles as cousas mil veces". **(A. Hitler)**

"Se non podes negar as malas noticias, inventa outras que lles distraian".
(J. Goebbels)

"Debemos ser xenerosos co inimigo vencido, a condición de que non nos custe nada". **(J. Goebbels)**

"A propaganda debe ser sinxela, elemental e masiva. Dirixida aos sentimentos, non a realizar complicados análises científicas, e axustada para as entendedeiras dos membros da sociedade menos brillantes. É para as masas, non para os intelectuais. Os intelectuais sempre percibiron e sempre percibirán á propaganda como trivial, anticuada e ata ofensiva, fágase como se faga. E debe cingirse a unhas poucas ideas, presentadas unha e outra vez desde distintos ángulos pero sempre confluindo sobre o mesmo concepto. Sen fisuras nin dúbidas. É propaganda, non arte nin ciencia. E debe ser razoablemente realista, pois pola contra a experiencia cotiá do público faralle perder credibilidade". **(A. Hitler)**

"É un erro elaborar a propaganda de tal xeito que satisfaga as expectativas dos intelectuais". **(J. Goebbels)**

"O poder obtido polas armas está ben; pero é moito mellor conseguir os corazóns da xente... e conservalos". **(J. Goebbels)**

Extractos de J. Goebbels e A. Hitler sobre a propaganda.

1. A nación italiana é un organismo que posúe fins, vida, medios de acción superiores en potencia e duración aos dos individuos illados ou agrupados que o compoñen. É unha unidade moral, política e económica que se realiza integramente no Estado Fascista (...).
3. A organización profesional é libre; pero só o sindicato recoñecido pola lei e sometido ao control do Estado ten o dereito de representar legalmente todas as categorías de patróns e de obreiro para as cales foi constituído (...).
6. As Corporacións constitúen a organización unitaria de forza de produción e representan integramente os seus intereses (...) e son recoñecidos como

órganos do Estado (...). Poden ditar normas obrigatorias sobre a disciplina das relacións do traballo e tamén sobre a coordinación da produción (...).

7. O Estado corporativo considera a iniciativa privada no campo da produción como o máis eficaz e proveitoso instrumento para os intereses da nación (...).

9. A intervención do Estado na produción económica ten lugar só cando falte ou sexa insuficiente a iniciativa privada ou cando estean en perigo os intereses políticos do Estado. Tal intervención pode asumir a forma de control, axuda e xestión directa.

Carta do Traballo. 21-IV-1927.

“Nós, os nacionalsocialistas, puxemos deliberadamente punto final á orientación da política exterior alemana da anteguerra. Comezaremos alí onde fai seis séculos quedase esa política. Deteremos o éxodo xermano cara o sur e oeste de Europa e direxiremos a mirada cara a terra do Leste. Pecharemos por fin a era da política colonial e comercial da anteguerra e pasaremos a orientar a política territorial alemá do porvir.”

Adolf Hitler. Mein Kampf 1925.

“Existen na historia numerosos exemplos que proban con claridade como, cada vez que o sangue aria mesturase con outros pobos inferiores, a consecuencia foi a destrución da raza portaestandarte da cultura (...). Se dividísemos á raza humana en tres categorías: fundadores, conservadores e destrutores- unicamente a estirpe aria podería ser representante da primeira categoría (...). A antípoda do ario é o xudeu”

Adolf Hitler. Mein Kampf, 1925.

Sección 1.

1. Os matrimonios entre xudeus e cidadáns de sangue alemán ou afín quedan prohibidos. Os matrimonios efectuados en contravención a esta lei son nulos, aínda se, co propósito de evadir esta lei, fosen efectuados no estranxeiro.

2. Os procedementos de nulidade poderán ser iniciados polo Fiscal Público.

Sección 2.

As relacións sexuais fose do matrimonio entre xudeus e nacionais de sangue alemán ou afín quedan prohibidos.

Sección 3.

Non permítese aos xudeus empregar mulleres de sangue alemán ou afín como serventes domésticos.

Sección 4.

1. Se prohibe aos xudeus despregar as bandeiras do Reich e a nacional ou as cores nacionais.

2. Doutra banda permíteselles despregar as cores xudías. O exercicio dese dereito está protexido polo Estado.

Sección 5.

1. A persoa que actúe contrariamente á prohibición da Sección 1 será castigada con traballos forzados.

2. A persoa que actúe contrariamente á prohibición da Sección 2 será castigada con prisión ou con traballos forzados.

3. A persoa que actúe contrariamente ás regulacións das Seccións 3 ou 4 será castigada con prisión de ata un ano e cunha multa, ou cunha desas penas.

Sección 6.

O Ministro do Interior do Reich, en acordo co Deputado delegado do Führer e o Ministro de Xustiza do Reich, promulgará as regulacións legais e administrativas requiridas para a posta en execución e implementación desta Lei.

Sección 7.

Está Lei entrará en vigor ao día seguinte do seu promulgación. A Sección 3 só entrará en vigor o 1 de Xaneiro de 1936.

Nuremberg, 15 de Setembro de 1935 no Congreso da Liberdade do Partido Nacionalsocialista. O Führer e Canciller do Reich Adolf Hitler. O Ministro do Interior do Reich Frick. O Ministro do Interior do Reich Dr. Gürtner. O Deputado delegado do Führer R. Hess.

LEI DE CIDADANÍA DO REICH: PRIMEIRA REGULACIÓN.

Sobre a base do artigo III da Lei de Cidadanía do Reich do 15 de Setembro de 1935, o seguinte é decretado polo presente.

Artigo 1.

1. Ata que regulacións subseguintes sexan promulgadas con relación aos documentos de cidadanía, aqueles que posuían o dereito a votar nas eleccións ao Parlamento no momento en que a Lei de Cidadanía entrou en vigor, posuirán os dereitos de cidadáns do Reich. O mesmo ocorre para aqueles a os cales o Ministro do Interior do Reich, en asociación co Deputado delegado do Führer, deulles cidadanía preliminar.

2. O Ministro do Interior do Reich, en conxunción co Deputado delegado do Führer, poderá retirar a cidadanía preliminar.

Artigo 2.

1. As regulacións no artigo 1 son tamén válidas para os suxeitos do Reich de sangue xudeu mesturada.

2. Un individuo de sangue xudeu mesturada é aquel que descende dun ou dous avós que eran racialmente xudeus completos, a menos que el ou ela non se conte como xudeu de acordo ao Artigo 4, Parágrafo 2. Un avó será considerado xudeu se el ou ela pertence á comunidade relixiosa xudía.

Artigo 3.

1. Só os cidadáns do Reich, como portadores de dereitos políticos completos, exercen o dereito de votar en asuntos políticos ou ter postos públicos. O Ministro do Interior do Reich, ou calquera axencia delegada, poderá facer excepcións durante o período de transición con relación á ocupación de postos públicos. Os asuntos das organizacións relixiosas non serán afectados.

Artigo 4.

1. Un xudeu non pode ser cidadán do Reich. Non ten dereito a votar en asuntos políticos e non pode ocupar postos públicos.

2. Os funcionarios públicos xudeus deberán retirarse ao 31 de Decembro de 1935. Se eses funcionarios serviron na fronte na guerra mundial, por Alemaña ou os seus aliados, eles recibirán como pensión, e ata que alcancen o límite de idade, a pensión á cal tiñan dereito de acordo ao último salario que recibiron. Eles non serán, con todo, promovidos de acordo á antigüidade na súa rango. Logo de alcanzar o límite de tempo, a súa pensión será novamente calculada, de acordo ao último salario recibido sobre o cal a súa pensión será calculada.

3. Os asuntos das organizacións relixiosas non serán afectados.

4. As condicións de servizo dos profesores nas escolas públicas xudías

permanecerán sen cambio ata que regulacións novas para o sistema escolar xudeu sexan promulgadas.

Artigo 5.

1. Xudeu é o que descende de polo menos tres avós que son racialmente xudeus completos. O artigo 2, Parágrafo 2, frase dúas aplícase.
2. Xudeu é tamén o que descende de dous pais completamente xudeus si: (a). Pertence á comunidade relixiosa xudía ao día en que esta Lei é promulgada, ou se une despois á comunidade; (b). Está casado cun(a) xudeu(a) ao momento en que esta Lei é promulgada, ou se casa cun subsecuentemente. (c). É a descendencia do casamento cun xudeu, no sentido da Sección I, se o matrimonio foi contraído despois de que a Lei para a Protección do Sangue alemán e o Honor alemán foi promulgada. (d). É a descendencia dunha relación extramarital cun xudeu, de acordo á Sección I, e naceu extramatrimonialmente despois do 31 de xullo de 1936.

Artigo 6.

1. Os requirimentos para a pureza do sangue establecidos na Lei de Reich ou polo NSDAP e os seus chanzos, non cubertos no artigo 5, non serán afectados.
2. Calquera outro requirimento para a pureza do sangue, non cuberto no artigo 5, só poderá ser establecido polo Ministro do Interior do Reich e o Deputado delegado do Führer. Se calquera petición foi feita, queda nula ao 1 de xaneiro de 1936, se non foron solicitadas polo Ministro do Interior do Reich en acordo co Deputado delegado do Führer.

Artigo 7.

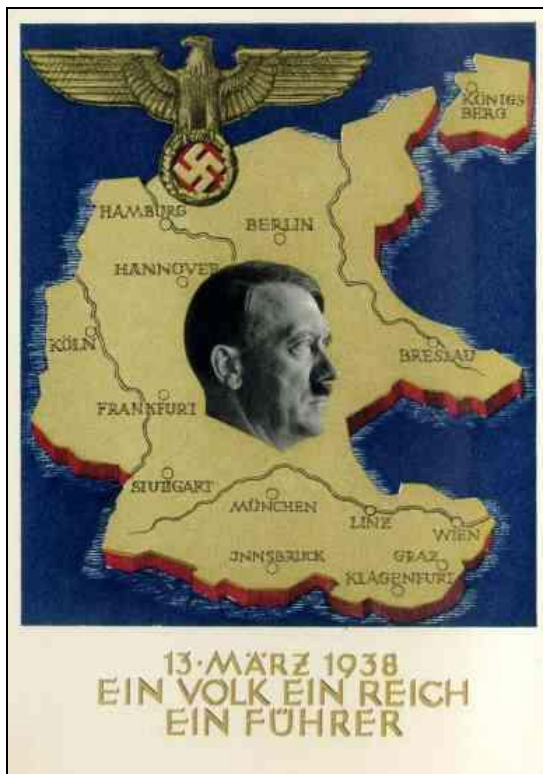
O Führer e Canciller do Reich poderá eximir a calquera das regulaciones destes decretos administrativos.

Berlín, 14 de novembro 1935. O Führer e Canciller do Reich, Adolf Hitler. O Ministro do Interior do Reich, Frick. O Deputado do Führer, Rudoph Hess, Ministro sen Carteira.

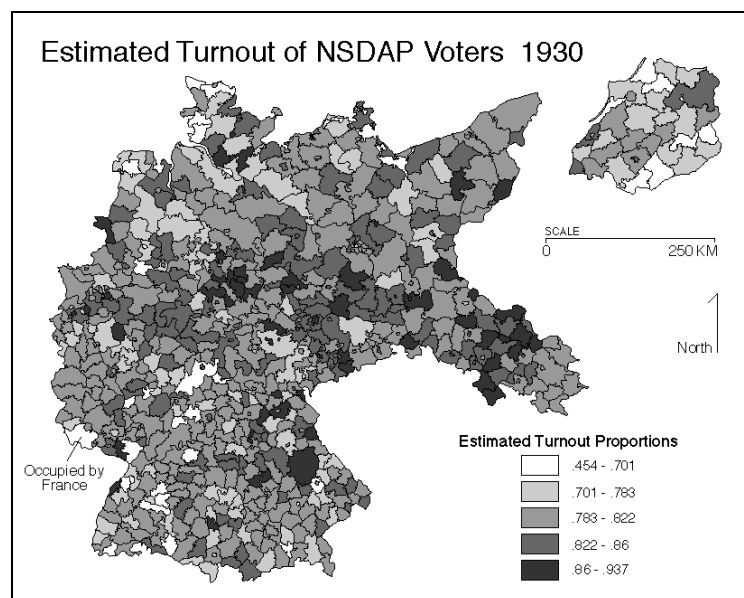
A posición económica alemá esbozada moi brevemente é a seguinte:

1. Estamos superpoboados e non podemos alimentarnos cos nosos propios medios.
 4. No que respecta á demanda de alimentos, esta non pode ser satisfeita desde o interior da economía alemá (...).
 6. A solución reside nun a extensión do espazo vital (lebensraum) (...). Esta é a tarefa do mando político para resolver o problema.
- Polo tanto, establezo o seguinte programa para a solución definitiva á nosa crecente necesidade de sobrevivir (...):
1. Alemaña debe ser levada, política e economicamente a un estado de autosuficiencia [segue a enumeración dunha serie de medidas de tipo autárquico]
- Polo tanto establezo os seguintes obxectivos:
- I. O exército alemán debe estar preparado para loitar no prazo de catro anos.
 - II. En catro anos a economía alemana debe estar en condicións de soportar a guerra.

Adolf Hitler. Memorándum secreto Hossbach. VIII-1936

“Podo poñerlle outra inxección, no estado no que está, non sentirá nada”

Dok. 1 I. Reichstagswahlen 1924 bis 1933						
	7.12.1924	20.5.1928	14.9.1930	31.7.1932	6.11.1932	5.3.1933
Wahlbet.	78,8	75,6	82,0	84,1	80,6	88,8
KPD	9,0	10,6	13,1	14,5	16,9	12,3
USPD	0,3	0,1	0,0	-	-	-
SPD	26,0	29,8	24,5	21,6	20,4	18,3
DDP	6,3	4,9	3,8	1,0	1,0	0,9
Zentrum	13,6	12,1	11,8	12,5	11,9	11,2
BVP	3,8	3,1	3,0	3,7	3,4	2,7
DVP	10,1	8,7	4,7	1,2	1,9	1,1
DNVP	20,5	14,2	7,0	6,2	8,9	8,0
NSDAP	3,0	2,6	18,3	37,4	33,1	43,9
Sonstige	7,5	13,9	13,8	2,0	2,6	1,6

Alle Zahlen in Prozent. Quelle: J. Falter, Th. Lindenberger, S. Schumann: „Wahlen und Abstimmungen in der Weimarer Republik“, München 1986